

Háromgenerációs hagyományörző kirándulás

Éves: 2015. Szept. 01.

Ügyiratszám: 20608-4/11

Melléklet:

Előadó: K.B.

(Cél: az országon belüli migráció sérüléseinek gondozása, a Győrben élő, Kelet Magyarországról elszármazottak szülőhelyének felkeresésével.)

Mivel a pályázott összegnek csak egyharmadát nyertük el, így csökkentenünk kellett a programban részt vevők számát is. 45 fő helyett 15, kelet-Magyarországról elszármazott győri lakossal indultunk el, hogy felkeressük a szülőföldünket. Egy mikrobusszal és egy személygépkocsival utaztunk. Első uticélunk Máriapócs volt. A Nemzeti kegyhelyen bekapcsolódtunk az ukrán nagyérsek vezette nagyboldogasszonyi ünnepi szertartásba. 12 püspök, sok pap, és több tízezer hívő vett részt ezen a szertartáson. Ennek a tömegnek az éneke, imája megerősítette a Győrben élő, Kelet-Magyarországról elszármazott embereket hitükben, fölfrissítette Istennel való kapcsolatukat, gyermekkori emlékeiket is felidézte. Nagy öröm volt találkozni az itt maradt rokonokkal és ismerősökkel, felfrissíteni a rokoni kapcsolatokat.

Innen Szatmárnémetibe utaztunk. Egyik útitársunk gyermekkorában járt itt, amikor a fronton megsebesült édesapját az itteni kórházban látogatta meg édesanyjával. A görögkatolikus templommal szemben ma is áll az irgalmasok kórháza, amelyben akkor jártak. A római katolikus püspökség és székesegyház meglátogatása a felújítást irányító mérnök, Pallai Kristóf idegenvezetésével történt. Így még élményszerűbb volt a látvány és a történelmi események együttesének hiteles bemutatása.

A vacsorát a Máriapócsi lelkigyakorlatos- és Zarándokházban fogyasztottuk el. Aki fáradt volt lepihent, de éjfélre, a körmenetre sokan fölkeltek. Ez ugyanis a nagybúcsú sajátossága, és több ezer emberrel együtt körbejárni a kegytemplomot, énekelni a gyermekkorból ismerős húsvéti énekeket – különleges élmény volt. Hajnal ötkor ószláv nyelvű liturgiára ébredtünk.

A reggeli után indultunk Debrecenbe, ahol Fekete András atya, volt győri görögkatolikus parókus fogadott és kalauzolt bennünket. A belváros, a Déri Múzeum, a Munkácsy Trilógia megtekintése hatalmas élmény volt, különösen azért, mert ez utóbbit fény- és zenei idegenvezetéssel mutatták be a múzeum dolgozói. Még azoknak is emlékezetes maradt ez a tárlatvezetés, akik már látták a Munkácsy festményeket.

Hazafelé az idősebbek felidéztek a gyermekkori élményeket, összevetve a látottakkal. A fiatalabbak a győri rokon vonásokat és helyszíneket, ill. élményeket kapcsolták hozzá a most látottakhoz. A kirándulás befejezése utáni vasárnapon jó volt újra találkozni immár Győrben, felidézve a látottakat, és megerősítve a hitbéli és baráti kapcsolatokat.

A kirándulás végszava talán ez a mondat lehet: „Otthon jártunk és haza érkeztünk.”

(A hagyományörző kirándulás fotói mellékelve.)

Colgácsi László